

Bäste IBV medlem!

För att få en uppfattning om IBV:s medlemskaders geografiska spridningsområde kommer här en hälsning från en medlem som har sin hemvist i det fjärran belägna Sierra Leone. Nåja, nu är det inte min permanenta hemvist det är frågan om utan jag befinner mig i landet, beläget på afrikas västkust, för FN:s räkning. Det är tänkt att jag ska stanna här ett år och i skrivande stund har jag avverkat ca fem och en halv månad. Min permanenta bostad har jag i Hörby, i mellersta Skåne, så kanske kan jag göra anspråk på att vara den sydligaste medlemmen även under normala omständigheter.

Det finns inte så mycket att berätta om Sierra Leone med anknytning till järnvägstrafik eftersom den verksamhet som fanns i detta avseende upphörde någon gång på (19)70-talet. De banor som anlagts och de tåg som införskaffats under kolonialtiden var då så utslitna, bristande underhåll får förmodas, att de inte längre var brukbara. Sierra Leone var fram till 1960 en koloni under brittiska kronan och spåddes vid självständigheten en lysande framtid, eftersom befolkningen efter afrikanska förhållanden var ovanligt välutbildad och landet förfogar över betydande naturresurser.

Därav blev intet utan landet tillhör numera ett av de fattigare i världen. Vad det beror på har jag en bestämd uppfattning om men det går jag inte närmare in på här. Som kuriosita kan jag emellertid berätta att jag träffat äldre personer som önskat kolonialtiden åter. Hur som helst, tio år av inbördeskrig, på 1990-talet och ett par år in på 2000-talet, spädde på landets förfall i flera avseenden. Det är här jag och FN och alla andra internationella organisationer kommer in i bilden. Vi försöker efter bästa förmåga, var och en inom sitt område, att skapa ett för den vanlige medborgaren drägligt liv.

Jag tillhör den polisiära delen av FN och mitt uppdrag är att försöka få till stånd en effektiv kontroll av polisen i Sierra Leone. Övergrepp av olika slag, såväl i fysiskt som i ekonomiskt avseende (läs korruption), är ett mycket vanligt fenomen inom kåren.. Utan att gå till överdrift kan jag avslöja att det här är inget som man kommer att få ordning på under det år jag har till mitt förfogande, så djupt rotat är beteendet. Det gäller för övrigt inte bara polisen utan hela statsapparaten, på alla nivåer. Jag arbetar emellertid med inställningen att det går att åstadkomma en förändring, om än i ett längre perspektiv, och gör man inte det är man nog inte lämpad för den här typen av uppdrag.

Om landet och dess befolkning kan jag i övrigt berätta att naturen är fantastisk och att folk i allmänhet är vänliga men fattigdomen är beklämmande. Sierra Leone är ungefär lika stort som Götaland och är rikt på bl.a. guld och diamanter. Det är prunkande grönt året om och frukter av olika slag finns i massor. Torrperioden har just börjat, den pågår från mitten av november till slutet av maj, och det är ordentligt varmt. Det var varmt även under regnperioden, vi befinner ju oss strax ovanför ekvatorn, men då är det naturligtvis betydligt fuktigare. Ett annat naturfenomen har i dagarna dykt upp, den årligen återkommande Harmattan (tror det stavas så). Det är ett fint stoft som förs med vindarna från Sahara och blir till ett dis på himlen.

Jag bor i landets huvudstad, Freetown, i en villa alldeles utmed atlantkusten. Mitt uppdrag för mig då och då till landets olika provinser, fyra till antalet. Det är ute i provinserna som man märker av det verkliga afrika. Det är oerhört primitivt på sina ställen och de rituella inslagen är vanligt förekommande. Provinserna är uppdelade i s.k. chiefdoms som var och en ytterst styrs av paramountchiefs (överhövdingar). Befolkningen är uppdelad på antal olika stammar, bl.a. Mandinka, men det är i princip bara fyra olika språk som talas. Flera stammar talar således samma språk. Religionstillhörigheten skär tvärs igenom stammarna och utgör ingen grund till stridigheter. Ungefär 50% av landets invånare är muslimer, 30% är kristna och resten anses utöva naturreligioner. Det är min uppfattning att det finns betydande influenser av andetro i såväl den sierra leonska varianten av islam som deras variant av kristendom.

Det blir påtagligt inte minst då så kallade "Magic Men" dyker upp i olika sammanhang. "Magic Man" anses besitta övernaturliga krafter och är vid sidan om paramountchiefs makthavare som ingen negligerar. Sedan må man vara president, parlamentsledamot, muslim eller kristen. Det är således inte enbart i de primitiva byarna som deras makt är påtaglig. Jag har sett poliser i Freetown, iförda full uniform, kasta sig till marken i vördnad för "Magic Man".

Det finns mycket, mycket mer att berätta om Sierra Leone men jag vill inte riskera att trötta ut läsaren utan avslutar härmed min skildring. Om önskemål finns återkommer jag i ärendet.

Med vänliga hälsningar

Christer Olsson